

Pekingese

Rasstandard med illustrationer och kommentarer

Sammanställd av Pekingese-Logens styrelse 2016

Innehållsförteckning

Pekingesens bakgrund och historia	3
Rasbeskrivning för Pekingese	5
Helhetsintryck	5
Uppförande/karaktär	6
Huvud	7
Skallparti	7
Skalle	7
Stop	10
Ansikte	10
Nostryffel	10
Nosparti	12
Läppar	12
Käkar/tänder	12
Ögon	13
Öron	14
Hals	14
Kropp	15
Överlinje	15
Bröstkorg	16
Svans	17
Extremiteter	17
Framställ	17
Bakställ	19
Rörelser	20
Päls	21
Pälsstruktur	21
Färg	22
Storlek/vikt	23
Fel	24
Diskvalificerande fel	24
Nota bene	24
Testiklar	24
Referenser	24

Pekingesens bakgrund och historia

Pekingesens ursprungsland är Kina. Som hundtyp är rasen mycket gammal den finns avbildad på välbevarade bronskärl från Shang dynastin (1766-1122 f Kr). Redan 600 e Kr fanns pekingeser mycket lika dagens. Buddhismen nådde Kina och i denna religion var lejonet en viktig symbol. Ingen i Kina hade sett ett levande lejon och på så sätt uppkom tanken att ersätta de stora kattdjuren med små lejonhundar. Pekingesen blev andebesvärjaren som höll de onda andarna på behörigt avstånd. I dynastier har rasen i sitt hemland varit kejsarfamiljens favoriter. När de allierade fransk/engelska trupperna stormade de kejserliga palatsen i Peking en septembernatt 1860, såg för första gången en europé en pekingeser. Vid detta tillfälle togs som krigsbyte fem pekingeser som fick resa med till England, dessa blev början till alla europeiska pekingeser. Vad de första importerna hade gemensamt var att de var relativt små (ingen vägde mer än 2,2 kg). I det kejserliga palatset var de små pekingeserna eftertraktade, de bars i de vida ärmarna hos de kejserliga personerna, därav namnet sleeve. Än idag kan det ibland i normala kullar finnas en så kallad sleeve pekingeser. Pekingeserna förekommer i olika färger, tidigare för att matcha kejsarfamiljens kläder. De första importerna blev mycket gamla, till exempel hanhunden Schlorff levde 18 år i England. Idag är det inte ovanligt att pekingeser i Sverige blir 12-14 år. 2003 gjordes en undersökning av den Engelska kennelklubben, *Individual Breed results for Purebred Dog Health Survey*, i vilken pekingesens medellivslängd var 11,4 år. Under de närmaste decennierna efter stormningen av det kejserliga palatset importerades ytterligare ett antal individer av rasen österifrån. Till en början hamnade pekingesen hos välsituerade i London men blev snart en populär utställningshund och populariteten ökade rekordsnabbt. I boken *The Popular Pekingese* från 1912 finns en lista på 600 uppfödare/utställare av pekingeser. Pekingesens popularitet nådde sin kulmen på 1950- talet som världens populäraste dvärghund, under några år registrerades nära på 6000 valpar av rasen årligen hos den engelska kennelklubben. Storbritannien blev tidigt pekingesens hemland

och under åren har den svenska populationen helt uteslutande baserats på en lång rad av engelska importer, de senaste decennierna även från andra länder.

1914 visades den första svenskfödda pekingesen på utställning. Snart uppstod också en väldig popularitet för rasen här i vårt land. Som ofta tyvärr händer med populära hundraser så hamnade pekingesen under 1900-talets första hälft även hos inte så seriösa uppfödare som spred mindre rastypiska individer över vårt land, det var inte ovanligt att de brast i såväl mentalitet som i exteriör. Idag är rasen helt och hållet en mycket trevlig och personlig sällskapshund. Tyvärr har en dalande trend kunna ses vad det beträffar popularitet och registreringssiffror. I vårt land har registreringssiffrorna hållit sig just runt 50-tal under de senaste tio åren (jmf 503 registrerade 1974). Vad uppfödarna av rasen önskar är att fler valpspekulanter skulle komma i kontakt med pekingese för att inse hur mycket dessa hundar har att erbjuda för att i en förlängning öka antalet uppfödare, detta skulle ha en gynnsam effekt på populationen. Visst finns det saker som kan förbättras, men uppfödarna anser uppriktigt att rasen tycks dras med ett oförrätt dåligt rykte, ja rena fördomar. Faktum är att nuförtiden så trillar pekingesens ögon inte plötsligt ur sina hålor, att det idag är högst osannolikt att stöta på ett aggressivt exemplar. En pekingese är inte någon bräcklig och orörlig varelse som hela dagarna ligger draperad på en kudde i soffhörnan. Det är och skall vara en robust och rörlig liten hund.

Pekingesen är en av de äldsta hundraserna vilket kan påverka det faktum att genetiska studier visar att pekingesen tillsammans med afghan hund, samojed, siberian husky och japansk akita utgör de fem av världens hundraser som rent genetiskt står gråvargen närmast (Dog World den 4 juni 2004, underlag till artikel hämtat ur Science journal om forskarteam på Fred Hutchinsons Cancer Research Centre, USA). Med detta menas att det är en av raserna som rent genetiskt är mest intakt. Pekingesens 4000 åriga historiska samt genetiska bakgrund har bidragit till rasens kännetecken. En pekingese karaktäriseras av kejserlig värdighet, stil, robusthet, envishet och mod, vilket kombinerat med avsaknad av självbevaringsdrift medför att den ser sig själv oövervinnerlig, oberoende av fiendens storlek. Samtidigt är den en trofast vän med en stor personlighet som inte lämnar någon oberörd.

Idag är pekingese en ras som oförtjänt beskrivits som en sjukdomsutsatt ras särskilt i samband med senare års negativa mediala uppmärksamhet på trubbnosiga raser. Pekingese är i jämförelse med flera flertalet andra raser befriad från rasbundna sjukdomar och når oftast en hög ålder, 12 år eller mer är inte ovanligt. Att pekingesen är en förhållandevis ”frisk” ras i jämförelse med andra raser kan bero på att den är en av de äldsta raserna med en intakt genetisk bakgrund. Enligt statistik redovisad vid SKK:s och SDHK:s brakycefalikonferens februari 2015 framkom att bland trubbnosraser var pekingese ingen framträdande ras med hälsoproblem.

Rasbeskrivning för Pekingese

FCI-standard på engelska publicerad 2009-06-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2009-03-26

Översättning fastställd av SKKs Standardkommitté 2010-03-23

Svart text i kompendiet är FCI standarden i original.

Kursiverad text är från SRD för pekingese samt delar av SRD för sällskapshundar grupp 9

Rasklubbens kommentarer är inramade samt i röd text

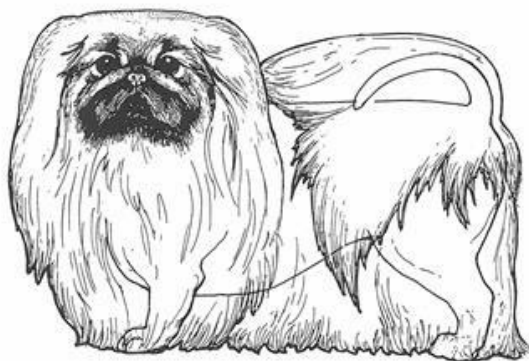
Ursprungsland/hemland Kina/Storbritannien

Användningsområde Sällskapshund

FCI-klassifikation Grupp 9, sektion 8

Helhetsintryck

Utseendet skall vara lejonlikt och uttrycket vaket och intelligent. Rasen skall vara en liten, välbalanserad, måttligt kompakt och satt hund med stor värdighet och kvalitet. Alla tecken på andningssvårigheter oavsett orsak eller oförmåga att röra sig sunt är oacceptabelt och skall fördömas kraftigt. Rasen får inte vara överpälsad.

Kommentar: Pekingesen ska vara liten, solid, satt och lågställd, "gjuten i ett stycke". Den ska ha en lejonlik/päronformad kropp med markerad midja. Kraftig benstomme och kompakt, välbyggd kropp är väsentliga egenskaper för rasen. Det är mycket viktigt att hunden är välbalanserad. Kroppens proportioner ska vara 3:5, höjden i förhållande till längden mätt från förbröst till sittbensknöl. Framifrån sett ska hunden upplevas kvadratisk.

Huvudet ska framifrån sett vara rektangulärt (kuvertformat) och storleksmässigt harmonisera till hunden i övrigt. Tyngdpunkten ska ligga i frampartiet. Detta gör hunden framtung vid korrekta lyft. Pekingesen ska vara överraskande tung till sin storlek, "surprisingly heavy when picked up". Bakbenen ska vara något lättare än frambenen men välmusklade, starka och välformade. Överlinjen ska vara plan med väl markerad midja. Rörelserna ska vara värdiga, långsamma och rullande.

Andningssvårigheter under naturliga/normala förhållanden är oacceptabelt.

Undvik följande egenskaper:

- Högställda och luftiga
- Alltför stora och/eller långa
- Avsaknad av typ, benstomme och massa.
- För långa halsar
- Otypiska rörelser

Uppförande/karaktär

Till temperamentet skall pekingesen vara orädd, trogen och högdragen men inte blyg eller aggressiv.

Kommentarer: Genom sina långsamma rullande rörelser och sitt lite överlägsna sätt visar pekingesen sin värdighet. Den "högdragna" karaktären visas genom att på kejsarligt maner signalera att jag ser, jag hör men kanske inte bryr mig dvs. "talking to me?".

De flesta pekingeser intar inledningsvis en lite avvaktande hållning till främlingar, men de ska varken visa rädsla eller vara aggressiva.

Huvud

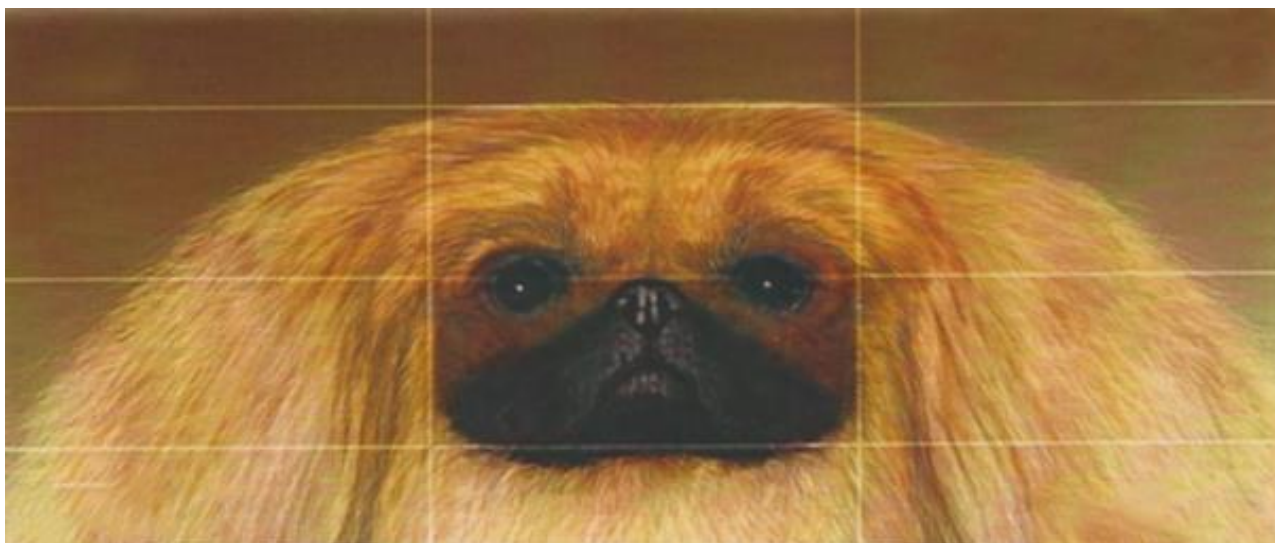
Huvudet skall vara tämligen stort och proportionerligt bredare än djupt.

Skallparti

Skalle

Skallen skall vara måttligt bred, vid och flat mellan öronen; inte välvd; bred mellan ögonen

SRD grupp 9 (s. 29): Skev underkäke och tungfel förekommer inte sällan hos dvärghundar och är diskvalificerande fel. Tungfel är en anomali som inte är sekundär till bortfall i tandstaketet.

Kommentar:

På en pekingese anses huvudet som den enskilt viktigaste egenskapen. Huvudet ska vara tämligen stort och rektangulärt. Det ska storleksmässigt vara väl anpassat och harmonisera med hundens storlek i övrigt.

Framifrån beskrivs huvudet som kuvertformat och proportionellt bredare än djupt. Skallen ska vara bred och flat mellan öronen.

Öronen ska vara väl ansatta i var sitt hörn av den flata skallen vilket förstärker bredden i huvudet.

Profilen ska vara platt med nostryffeln väl placerad/uppdragen mellan ögonen.

Ögonen ska sitta brett isär vilket förutsätter god bredd i huvudet.

En rak linje ska kunna dras över nosens överdel vidare genom ögonens centrum.

Ansiktet ska vara påtagligt öppet. Inget ska störas eller döljas.

Undvik:

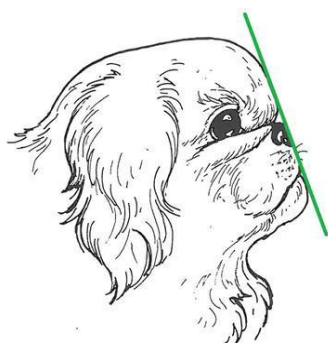
- Outfyllt nosparti.
- Små knipta näsborrar.
- Överhängande nosrynka.
- Smal och hög skalle
- Välvt, runt skalltak
- Smal, klen haka.
- Hängiga läppar.
- Hund som visar tänder med munnen stängd
- För högt eller för lågt ansatta öron och även öron ansatta för långt bak på skallen.

- Korrekt kuvertformat huvud
- Platt skalltak

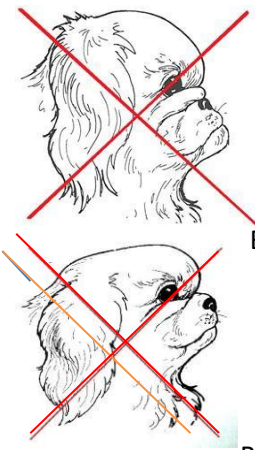
Fel: Välvd skalle

Korrekta profiler

Från sidan sett ska profilen vara platt, dvs. panna, nostryffel och underkäke ska ligga på en rät linje.

 Bild 1 Bild 2	Felaktiga profiler Bild 1: För kort nosparti/nosrygg och för framskjuten underkäke ger ett insjunket ansikte och felaktig profil (monkey face). Denna felaktiga profil kan dessutom bidra till andningssvårigheter. Dessutom har huvudet felaktiga högt ansatta öron som fladdrar när hunden är i rörelse (flying ears). Bild 2: Nostryffeln för lågt ansatt och något utskjutande (droppnäsa). Dessutom är pannan för rund, underkäken för svag och öronen för lågt ansatta vilket minskar bredden på huvudet.
---	---

För att rätt kunna bedöma huvudet på en Pekingese behöver man även ta hjälp av händerna.

- Platt skalltak
- Kuvertformat huvud med god bred

- God bredd i käke
- Kuddigt nosparti

- Korrekt öronansättning ger ökad bredd åt huvudet.

Notera även vikten av könsprägel i huvud och uttryck.

Stop

Stopet skall vara markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall inte vara för kort. Den ska vara bred med stora öppna näsborrar. En måttlig rynka, helst delad, får sträcka sig från kinden till nosryggen, likt ett brett upp och nedvänt ”V”. Rynkan får aldrig dölja eller ha en skadlig inverkan på ögon eller nostryffel. Knipta näsborrar och tung, överhängande nosrynka är oacceptabelt och ska fördömas kraftigt. Det är mycket viktigt att pigmentet på nostryffeln är svart.

SRD pekingese (s. 33): Rasens speciella konstruktion med kort skalle, mycket kort nosrygg, över- och underkäke kan leda till hälsoproblem när dessa raskaraktäristika överdrivs. I rasen förekommer riskområden (p. 1-4) som är relaterade till brakycefali, dvärgväxt och kondrodystrofi:

1. Andningsbesvär, som kan förorsakas av otillräckligt utrymme i luftvägarna: svalg och/eller bröstorg och/eller näsborrar.
/.../
3. Nosrynka: Överhängande nosrynka som blockerar näsborrarna och också kan förorsaka inflammation.

Kommentar: Ansiktet ska vara påtagligt öppet. Nostryffeln ska vara bred med stora öppna näsborrar. Knipta oflexibla näsborrar ska kraftigt fördömas. Nostryffeln ska vara väl placerad/uppsluten mellan ögonen. Det är mycket viktigt att pigmentet på nostryffeln är svart oavsett hundens färg. Nosrynkor kan vara hela eller delade, båda är korrekta så länge de inte hänger ned över och döljer nostryffeln men delad nosrynka är att föredra enligt standard. Nosrynkan får inte ligga an mot och irritera ögonen.

Korrekt placerad nostryffel.

- Nostryffeln väl placerad/uppsluten mellan ögonen och med stora öppna näsborrar. Nosrynka som varken döljer tryffel eller ögon.
- Flat bred skalle.
- Välansatta öron som ger god bredd åt huvudet.
- Lagom framskjuten och väl markerad haka.
- Delad nosrynka liknar ett brett upp och nedvänt ”V”.

Korreakta nosrynkor

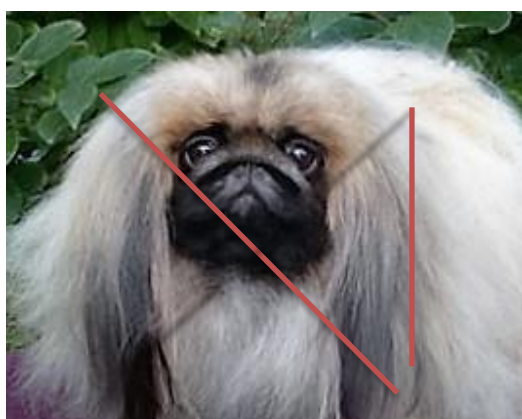
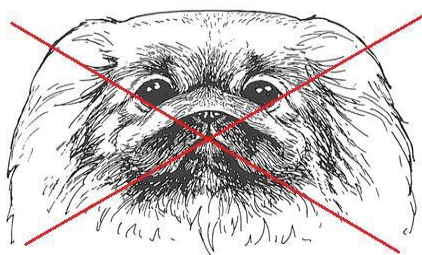

Delade, V-formade nosrynkor

Hel nosrynka

Felaktig nosrynka

Nosrynkan får **inte** hänga ned över eller dölja nostryffeln. Hela nostryffeln ska vara synlig, framifrån sett. Nosrynkan får inte irritera eller dölja ögonen.

Nosparti

Nospartiet skall vara tydligt, men får vara relativt kort och brett. Underkäken skall vara stark.

SRD grupp 9 (s. 29); Skev underkäke och tungfel förekommer inte sällan hos dvärghundar och är diskvalificerande fel. Tungfel är en anomali som inte är sekundär till bortfall i tandstaketet.

Kommentarer:

Nospartiet ska vara brett och välutvecklat ”kuddigt” med stor och öppen nostrifyffel.

Området under ögonen ska vara väl utfyllt.

Nosrynkan som löper över tryffeln delar in ansiktet i två delar. Den kan vara antingen hel eller delad så länge den inte döljer tryffeln eller har skadlig inverkan på ögonen.

Underkäken ska vara bred och väl markerad, vilket ytterligare förstärker bredden i nospartiet.

Läppar

Läpparna ska vara jämna och får inte dölja den markerade hakan.

Det är mycket viktigt att pigmentet på läpparna är svart.

Kommentarer:

Läpparna får inte vara för tunga och hängande vilket kan vara en konsekvens av ett utfyllt nosparti, för lågt ansatt nostrifyffel eller en underutvecklad underkäke/haka.

Käkar/tänder

Tunga och tänder får inte synas.

Kommentarer: Av största vikt är att käkarna är raka och med god bredd. Utan att maniskt försöka räkna tänder, ta en snabb titt i hundens mun för att kontrollera att det ser sunt och jämt ut. Sex incisiver är naturligtvis önskvärt.

Undvik:

- överbett
- alltför stort underbett.
- tänder får inte synas när munnen är stängd.

Dra försiktigt ner underläppen för att blotta tänderna. Ibland dras fingret bara över tandraden utan att direkt öppna hundens mun.

Ögon

Ögonen skall vara klara, runda, mörka glänsande och inte för stora. De skall vara fria från synliga ögonproblem. Det är mycket viktigt att pigmentet på ögonkanterna är svart.

SRD pekingese (s. 33): 2. Utstående ögon ökar risken för skador.

Kommentar: Ögonen är **mycket** viktiga för rasens uttryck. De ska vara det första du lägger märke till i en Pek's ansikte. Det sägs att du kan se pekingesens själ genom dess ögon. De ska vara stora, runda, mörka och glänsande utan att för den skull vara utstående. Ögonen ska sitta brett isär och vara riktade rakt fram vilket förutsätter ett relativt stort och brett huvud. Pigmentet runt ögonen **ska** vara svart oberoende av pälsfärg. Detta inramar och förstorar även ögat. Små och även ljusa ögon ger ett otypiskt och stickande uttryck (piggy expression).

Ögonen får inte heller visa vitt. När t.ex. domare lyfter upp hunden kan den visa vitt eftersom den hanteras av okända människor. Därför bör detta bedömas när hunden står på golvet. Det förekommer att valpar och juniorer kan visa aningen vitt pga. att de ännu inte är färdigutvecklade. Nosrynkan får aldrig dölja eller ha en skadlig effekt på ögonen.

Undvik när det gäller ögon:

- för stora och utstående ögon
- små ögon
- ljusa ögon
- mandelformade ögon
- för tätt sittande ögon
- lösa/hängande och/eller dåligt pigmenterade ögonkanter
- ögon som visar vitt

Öron

Öronen skall vara hjärtformade. De skall vara ansatta i nivå med hjässan, bäras tätt intill huvudet och vara försedda med långt och rikligt behäng. Öronlapparna får inte nå nedanför nospartiet.

Kommentar:

Långa tjocka öronbehäng inramar ansiktet på ett vackert sätt.

Undvik:

För högt ansatta öron.

För lågt och/eller för långt bak ansatta öron, vilket minskar bredden på huvudet och kan även medföra att skallen mellan öronen upplevs rund.

Hals

Halsen skall vara relativt kort och tjock.

Kommentarer: Långa halsar tenderar att förstöra det eftersträvensvärda kompakta, välbalanserade helhetsintrycket.

2 fingrars bredd enligt Liz Stannard (1999)

Kropp

Kroppen skall vara tämligen kort och med en tydlig midja.

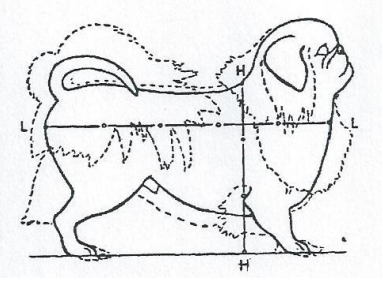
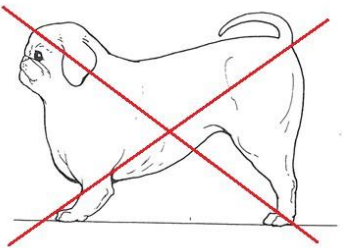
Kommentar:

Pekingese ska vara relativt kort och kompakt med plan rygg och bred bröstkorg med väl välvda revben. Bröstkorgen skall vara väl nedsjunken mellan frambenen. Midjan ska vara väl markerad med bredd i fronten och avsmalnande bakparti, vilket förstärker päronformen. Kroppen får inte vara så kort att hunden liknar en Pomeranian. För kort kropp inverkar negativt på helheten och de rastypiska rullande rörelserna.

Med båda händerna kan domaren följa kroppens form framifrån bakåt. Ett bra sätt att förutom visuellt även känna på det betydligt bredare och kraftigare frampartiet i förhållande till ett smalare midje- och bakparti.

Överlinje

Överlinjen skall vara plan.

	Kommentar: Korrekt plan överlinje, väl tillbakalagda skuldror med markerat förbröst.
	Kommentar: Överbyggd. Antingen faller hunden i fronten pga veka mellanhänder och/eller lösa armbågar, gäller även i rörelse. Kan även bero på dåligt vinklat bakställ. Undvik även: • karprygg • svankrygg

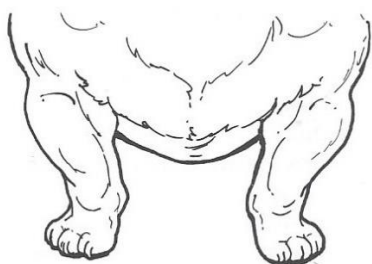
Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara bred, nedsänkt mellan frambenen och ha väl välvda revben.

SRD allmänt grupp 9 (s 30): Även dvärghundsraser ska ha rymliga, långa bröstkorgar med väl välvda revben som når långt bak och ger skydd åt hjärta och lungor samt stöd åt diafragman. Korta, öppna (för korta revben) bröstkorgar med kort bröstben liksom även inbuktande revben och smala bröstkorgar är mycket allvarliga fel.

SRD pekingese (s 33):

- **Andningsbesvär**, som kan förorsakas av otillräckligt utrymme i luftvägarna: svalg och/eller bröstkorg och/eller näsborrar.
- **Generell anatomi:** Klenhet och otillräcklig bröstkorg, kort bröstben och svag muskelkondition.

Kommentar:

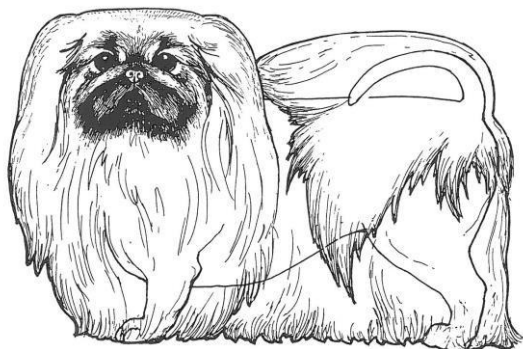
Korrekt välutvecklad bröstkorg med god bredd. Rastypiskt är en rejäl bröstkorg, så väl på längden som på bredden. Den ska vara väl rundad och nedsjunken mellan frambenen, med väl välvda revben. Bröstkorgen ska vara avsmalnande mot länder för att bilda den rastypiska midjan/päronformen.

Undvik:

- Kölformad, smal bröstkorg
- Grund bröstkorg
- Kort bröstkorg med för kort bröstben.
- Platt bröstkorg
- Bröstkorg som ej är tillräckligt nedsjunken mellan frambenen.
- Bröstkorg som ej smalnar av mot länder och därmed förstör förutsättningarna för den rastypiska päronformen.
- Knappt förbröst

Svans

Svansen skall vara högt ansatt, fast buren, och svagt böjd över ryggen åt endera sidan. Den skall vara försedd med långt behäng.

Kommentar:

En högt ansatt och välburen svans ger hunden ett kort helhetsintryck. Om hunden såväl i stående som i rörelse inte håller svansen över ryggen i utställningsringen ska detta påverka prissättningen negativt. En pekingese ska ha långt behäng på den högt ansatta svansen.

Vid bedömning brukar domare lyfta svansen för att kunna göra sig en uppfattning om hundens svansansättning, rygglinje och kroppsform. Svansen får inte vara ringlad.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Absolut sundhet är högst väsentligt. Frambenen skall vara relativt korta, och tjocka med mycket kraftig benstomme.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara tillbakalagda och mjukt ansatta i kroppen.

Armbåge

Armbågarna skall vara åtliggande mot kroppen.

Underarm

Underarmarna får vara något böjda mellan armbågarna och handlederna för att passa mot revbenen.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara något snedställda, starka och inte för tätt ställda. Hunden skall stå väl upp på tassarna och inte på handlederna.

Framtassar

Framtassarna skall vara stora och flata, inte rundade. De får vara något utåtriktade men överdrifter skall fördömas kraftigt.

	Kommentar korrekt framställ: Korta, tjocka framben med kraftig benstomme och armbågarna tätt anslutna mot kroppen. Väl tillbakalagda skuldror. Underarmarna något böjda för att följa bröstkorgens rundning. Mellanhänderna något snedställda, starka och inte för tätt ställda. Tassarna svagt utåtvridna, stora och platta. Hunden ska stå väl upp på sina tassars och inte trampa igenom eller sjunka i fronten pga. veka mellanhänder eller lösa armbågar. Korta och något svängda framben är en förutsättning för de rastypiska rullande rörelserna. Pekingesen ska vara lågställd dock inte så låg att det inverkar negativt på rörelser och sundhet.
	Fel: För raka och långa framben.
	Fel: Utåtvridna armbågar och intåade tassars.

Bakställ

Helhet Absolut sundhet är högst väsentligt. Bakbenen skall vara starka och välmusklade men måttligt lättare än frambenen och måttligt vinklade. Uttalat smalt bakställ skall fördömas kraftigt. Sedda bakifrån skall bakbenen vara tämligen tätt ställda och parallella.

Knäled Knälederna skall vara väl markerade.

Has/hasled Hasorna skall vara starka, låga, fasta och bakifrån sett parallella.

Baktassar Baktassarna skall vara stora och flata, inte rundade. De skall vara framåtriktade.

	<u>Korrekt bakställ:</u> Bakbenen ska vara något lättare än frambenen men välmusklade, starka och välformade. Hasorna ska vara starka, låga, fasta och bakifrån sett täta utan att vara kohasiga. Tassarna ska vara framåtriktade, stora och flata både i stående och i rörelse.
	<u>Felaktiga bakställ</u> • Kohasig • Veka hasor med intåade tassar. Undvik: Brett ställda bakben (både i stående och rörelse). Breda bakbensrörelser kan bero på brister i fronten och/eller avsaknad av päronformad kropp. Undvik även utåtvridna eller intåade tassar, både i stående och rörelse.

Rörelser

De typiska rörelserna skall vara typiskt långsamma med värdigt rullande frambensrörelser. Denna typiska gång får inte förväxlas med rullande rörelser förorsakade av slappt skulderparti eller andra indikationer på osundhet. Lösa skuldror och armbågar, eller någon indikation på osundhet i tassar och mellanhänder skall fördömas hårt. Rörelserna får inte hindras av överdriven pälsmängd.

SRD pekingese (s. 33): Leta efter de typiska rörelserna som "... skall vara typiskt långsamma med värdigt rullande frambensrörelser." Dessa skall inte förväxlas med otypiska/osunda knixande rörelser.

SRD grupp 9 (s. 29): Kraftlösa släpande rörelser ses hos några av dvärghundsrasererna som effekt av bland annat dålig muskelkondition.

Kommentar rörelser: De för rasen typiska rörelserna är långsamma och värdiga med mjukt rullande frambensrörelser och täta bakbensrörelser. Det är av stor vikt att hunden är välbalanserad både stående och i rörelse. Bara hundar med korrekt anatomi kan röra sig enligt rasstandarden. Kombinationen av det kraftigare breda frampartiet med en korrekt front och det smalare men fasta och muskulösa bakpartiet med en väl markerad midja (päronform) är avgörande förutsättningar för ett rastypiskt rörelseschema.

Pekingese ska röra sig med god vidd i fronten och ett relativt tungt steg. Rörelserna får aldrig vara stela eller knixiga, snabba och lätta, "Pommiga" eller så rullande att hunden tenderar att falla från sida till sida.

En pekingese SKA visas i ett långsamt tempo.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara måttligt lång och rak med man som bildar en cape runt halsen, men som inte skall sträcka sig förbi skuldrorna. Täckhåret skall vara grovt med tjock, mjuk underull. Det skall finnas behäng på öronen, benens baksidor, svansen och tårna. Pälsens längd och omfång skall varken hindra hundens rörelseförmåga eller dölja kroppsformen. Överdriven pälsmängd måste fördömas kraftigt.

SRD pekingese (s. 33): Päls: 5. Alltför ymnig och/eller ullig päls som besvärar hunden. Standarden anger "Pälsens längd och omfång skall varken hindra hundens rörelseförmåga eller dölja kroppsformen. Överdriven pälsmängd måste fördömas kraftigt".

SRD grupp 9 (s. 30): Några av raserna i gruppen är så kallade "pälsraser" där selektion av genetiskt betingade överdrifter lett till felaktiga, ulliga och ymniga pälsar som blir tunga och hämmande och inskränker hundens allmänna livskvalitet.

Kommentarer: Pälsen är en viktig del av pekingesens karaktär. Den ska förstärka det lejonlika utseendet inte dölja det. Det är mycket viktigt med rätt pälskvalitet på vuxna hundar. Täckhåret ska vara grovt, rakt och strävt i förhållande till den mjukare underullen som ger pälsen volym. Längre täckhår runt halsen och bålens framsida bildar en krage/cape, "lejonman". Öronen ska ha rikligt med behäng som vackert inramar ansiktet. Lårens baksidor, svansen och tårna ska också vara rikligt pälsbeklädda. Pälsens mängd och längd får aldrig dölja den åtråvärda päronformen, vilken framträder än mer tydligt genom den rikliga manen i förhållande till den något kortare pälsen på bålens bakre del. Pälsmängden får aldrig inverka negativt på hundens rörelseförmåga.

Valpar och unga hundar kan ha en mycket riklig, ullig päls. Detta ska accepteras och inte leda till prisnedsättning.

Undvik:

- Avsaknad av underull.
- Mjuk och ullig päls hos vuxna hundar.
- Alltför ymnig som döljer den päronlika kroppsformen.

Valpar och juniorer har ofta en ymnig, ullig och mjuk päls vilket är naturligt.

Färg

Alla färger och tecken är tillåtna och likvärdiga med undantag av albino och leverbrunt. Hos vita hundar med fläckar (parti-colour) skall fläckarna vara jämnt fördelade på kroppen.

Kommentar: Ansikte med eller utan svart mask har ingen betydelse. Oberoende av pälsfärg ska pigmentet på nos, läppar och ögonkanter vara svart.

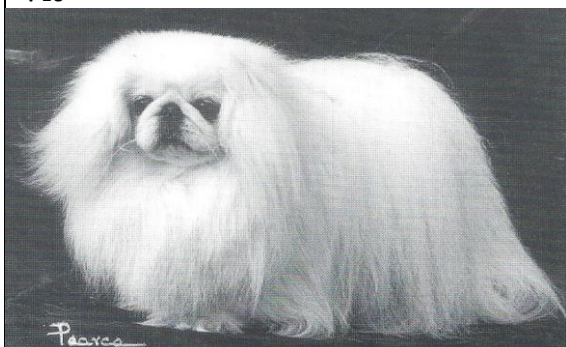
Fawn

Svart

Vit

Parti-colour

Röd

Svart med vita tecken

Black & Tan

Storlek/vikt

Vikt

Idealvikt för hanhund: inte över 5 kg.

Idealvikt för tik: inte över 5,4 kg.

Pekingese skall se liten ut men vara överraskande tung då den lyfts upp. Kraftig benstomme och stadig, välbyggd kropp är väsentliga egenskaper hos rasen.

Kommentar:

Pekingesen ska vara liten men överraskande tung då den lyfts upp, "picks up heavy". Kraftig benstomme, stadig, låg och välbyggd kropp är väsentliga egenskaper hos rasen.

Tikarna får gärna vara något större än hanarna.

En stor hund kan väga nära idealvikten men upplevas både högställd och luftig genom att den saknar både massa och benstomme. En liten hund kan vara förvånansvärt tung pga.

välutvecklad kropp och kraftig benstomme, men behåller trots det sin litenhet.

Förhållandena storlek och vikt tillsammans är av mycket större betydelse än storlek och vikt var för sig.

Kan man sen kombinera allt i en liten förpackning då har du din ideala pekingese.

Det förekommer även en dvärgvariant så kallade sleeve-dog som väger under 3,0 kg. Även dessa ska vara förhållandevis tunga till sin storlek.

För att bedöma en pekingese vikt i förhållande till dess storlek: Ställ dig vid sidan om pekingesen, greppa med ena handen/armen ordentligt runt bröstkorgen. Stöd fronten men den lediga handen, så att inte den framtunga hunden tippas ur din hand. Lyft försiktigt upp hunden några centimeter från bordet för att bekräfta att majoriteten av vikten ligger i fronten. Kom ihåg att en pekingese ska vara förvånansvärt tung och ha kraftig benstomme till sin storlek. Man kan även hålla hunden nära sin kropp (så att den känner sig trygg) medan man känner på frambenen och dess benstomme.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Referenser

American kennel club (2014). *Courage, dignity, and self-esteem*”- The essence of the Pekingese.

SKK, (2009). *Rasstandard Pekingese*.

<http://www.skk.se/Global/Dokument/Rasstandarder/standard-pekingese-fci207.pdf?epslanguage=sv>

SKK, (2005) *Avelspolicy för pekingese*.

<http://www.skk.se/Global/Dokument/RASdokument/RAS-pekingese.pdf?epslanguage=sv>

SKK, (2014). *Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar (SRD) rörande överdrifter hos rashundar*. <http://www.skk.se/Global/Dokument/Utställning/sarskilda-rasspecifika-domaranvisningar-A7.pdf>

SKK, (2012). *Upprättande av raskompendium för exteriördomare*. Anvisningar

<http://www.skk.se/Global/Dokument/Utställning/Broschyrer/Upprattande-av-raskompendium.pdf>

Stannard, L, (1999). *The complete pekingese*. Ringpress, England.

The Kennel club, (2003.) *Individual Breed results for Purebred Dog Health Survey*.

Williams, V & Summers, A, (1990). *Pekingese: An Owner's Companion*. Crowood press, England

Tidiga engelska champions 40-50-talet

Vinnande hundar från pekingesens hemland England 2015-2016

Klassvinnande hundar från valp till vuxen

Cruft's 2015

Cruft's 2016

Cruft's BIR 2015 & 2016

Världsutställningen 2015

**I utställningsringen ska vi röra oss på kejserligt maner men utanför
är det detta som gäller.**

